Czasowe zajęcie nie jest niezbędne dla wywłaszczenia nieruchomości

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią
Opublikowano: sobota, 01, sierpień 2020 09:07
Bartłomiej Zydel
Odsłony: 895

Tytułowa teza wynika z niedawnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, wydanego w odniesieniu do brzmienia art. 50 ustawy o ochronie zabytków. Co dokładnie orzekł Sąd?

Po pierwsze Sąd przypomniał o tym, że artykuł 50 ustawy o ochronie zabytków reguluje różnego rodzaju decyzje, jakie są wydawane w celu zabezpieczenia zabytku; w przypadku zabytku nieruchomego rodzaje rozstrzygnięć zostały uregulowane w ust. 3 i ust. 4 pkt 2 tego artykułu. Zgodnie z ust. 3 w przypadku wystąpienia zagrożenia dla zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru, polegającego na możliwości jego zniszczenia lub uszkodzenia, starosta, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków, może wydać decyzję o zabezpieczeniu tego zabytku w formie ustanowienia czasowego zajęcia do czasu usunięcia zagrożenia. Przepisy o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio. Natomiast zgodnie z ust. 4 pkt 2 jeżeli nie jest możliwe usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 3 zabytek nieruchomy może być na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków wywłaszczony przez starostę na rzecz Skarbu Państwa lub gminy właściwej ze względu na miejsce położenia tego zabytku, w trybie i na zasadach przewidzianych w przepisach o gospodarce nieruchomościami.

Zdaniem Sądu Skarżący miał rację co do tego, że z brzmienia powyższych przepisów nie wynika, aby warunkiem przesądzającym o dopuszczalności złożenia wniosku o wywłaszczenie nieruchomości na podstawie art. 50 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie zabytków było wcześniejsze wystąpienie przez konserwatora z wnioskiem o ustanowienie czasowego zajęcia. Jak wskazał WSA, gdyby faktycznie ustawodawca chciał uzależnić możliwość wystąpienia przez konserwatora zabytków o wywłaszczenie nieruchomości od wcześniejszego ustanowienia na jego wniosek czasowego zajęcia, to art. 50 ust. 4 pkt 2 miałby inne brzmienie, przykładowo: „Jeżeli pomimo wydania decyzji na podstawie art. 50 ust. 3 nadal nie jest możliwe usunięcie zagrożenia...” lub „Jeżeli wydana na podstawie art. 50 ust. 3 decyzja nie doprowadziła do usunięcia zagrożenia...”. Tymczasem art. 50 ust. 4 ustawy o ochronie zabytków wskazuje jedynie, że „jeżeli nie jest możliwe usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 3”, a więc „w przypadku wystąpienia zagrożenia dla zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru polegającego na możliwości jego zniszczenia lub uszkodzenia...” – podkreślił Sąd.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 15 lipca 2020 r., II SA/Ke 340/20

Źródło: CBOSA

Phoca PDF